

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

دفتر سخنگوی
کابل - افغانستان

تلیفون: ۰۰۹۳ ۲۰ ۲۹۷ ۶۱۲۱ - ۰۰۳۹ ۰۸۳۱ ۲۴ ۶۱۲۱
پوست الیکترونیکي: spokesperson-unama@un.org
ویب سایت: www.unama-afg.org

کنفرانس مطبوعاتی (ترجمه کلمه به کلمه)

کترین مبنگوی رییس دفتر یونیفا، شیکیرو اویاگی رییس دفتر یونسکو

و داکتر نیلاب مبارز از دفتر سخنگوی یوناما

کابل، دوشنبه ۲۱ اپریل سال ۲۰۰۸

یوناما: صبح همه بخیر. من نیلاب مبارز، از دفتر سخنگوی یوناما، حضور همه شما را به کنفرانس مطبوعاتی هفتگی خوش آمد می گویم.

مهمانان امروز، خانم کترین بنگه، نماینده یونیسف و آقای اویاگی، مدیر یونسکو در افغانستان می باشند. آنها در مورد هفته جهانی عمل برای آموزش صحبت خواهند کرد. این یک تلاش جهانی برای تاکید بر حق اساسی تعلیم و تربیت برای همه است. شعار امسال عبارت است "آموزش مناسب برای پایان دادن به محرومیت". به مناسبت هفته جهانی عمل برای آموزش، نماینده خاص سرمنشی ملل متحد در افغانستان، آقای کای ایده، به روز چهارشنبه، 23 اپریل، به یکی از مکاتب شهر کابل خواهد رفت. جزئیات این ملاقات را به وسیله یک اطلاعیه مطبوعاتی که فردا اعلام خواهد شد در اختیار شما قرار خواهیم داد.

قبل از اینکه کنفرانس را آغاز کنیم، می خواهم از این فرصت استفاده کرده و حمله انتحاری پنج شنبه گذشته برابر با 17 اپریل 2008 که در شهر زرنج ولایت نیمروز اتفاق افتاد و رئیس جمهور کززی آنرا محکوم نمود، تکرار کنم. این حادثه منجر به کشته شدن حد اقل 20 نفر از جمله رئیس پولیس ولسوالی خاش رود و قوماندان پولیس سرحدی نیمروز شد. چنین بی اعتنایی به شرمانه برای حق زندگی افغانها تکان دهنده بوده و به هیچ وجه قابل توجیه نیست.

ما عمیق ترین تسلیت خود را به خانواده هایی که عزیزان شان را از دست داده اند و آن عده که مجروح شده اند و تمام کسانی که به نحوی تحت تاثیر این عمل دهشتناک قرار گرفتند اعلام می کنیم.

سازمان غذا و زراعت جهانی به کشاورزان در جنوب کشور، در بهبود امنیت غذایی یاری می رساند.

بیش از 56 هزار خانوار از 77 مرکز آبیاری که در جنوب کشور توسط سازمان جهانی غذا و زراعت ایجاد گردیده، مستفید شده اند.

از جمله این تعداد، 66 آن در قندهار، 3 در هلمند، 3 در نیمروز، 4 در ارزگان و 1 مرکز دیگر در ولایت زابل اعمار شده است. این پروژه ها بیش از 100 هزار هکتار زمین را احیا نموده که باعث افزایش 25 درصد محصولات زراعتی در مناطق جنوبی کشور می گردد.

ساخت این پروژه ها یک بخشی از پروژه عاجل بازسازی آبیاری است که با حمایت مالی بانک جهانی و دولت افغانستان و با حمایت تخنیکی سازمان غذا و زراعت جهانی تطبیق می گردد و تحت این پروژه تسهیلات آبیاری مشابه در تمامی 34 ولایات کشور تا 31 جنوری 2009 ایجاد می شود.

کمیشنی عالی ملل متحد برای پناهندگان بازگشت داوطلبانه افغانها را در پی باز شدن دوباره راه از سر می گیرد.

کمیشنی عالی ملل متحد برای پناهندگان عملیات بازگشت داوطلبانه افغانها را از راه پیشاور در ایالات سرحدی شمال غرب پاکستان از روز یکشنبه، 20 اپریل از سرگرفت.

این بعد از تعلیق پنج روزه (15 الی 19 اپریل) در بازگشت های کمک شده از ایالات سرحدی شمال غرب به افغانستان به دلیل بسته شدن جاده سرحدی پیشاور- تورخم صورت می گیرد. مرکز بازگشت داوطلبانه

کمیشنری عالی ملل متحد در حیات آباد در طول این مدت بسته شد و از افغانها خواسته شد تا برای بازگشت به افغانستان از مسیر پیشاور تا اطلاع بعدی به آنجا نروند. در حال حاضر راه به روی ترافیک باز است. در نتیجه، افغانها می توانند دوباره برای بازگشت به مرکز عودت داوطلبانه مقیم حیات آباد مراجعه نمایند.

واکسیناسیون 600 هزار کودک در برابر بیماری فلج اطفال در ولایات هرات و دایکندی

هفته گذشته بیش از 600 هزار کودک در ولایات دایکندی و هرات در برابر بیماری فلج اطفال واکسین شدند. در روزهای ملی واکسیناسیون که با حمایت صندوق کودکان ملل متحد و سازمان جهانی صحت از سوی وزارت صحت عامه براه انداخته شده بود، تقریباً حدود 550 هزار کودک در هرات و بیش از 80 هزار دیگر در ولایت دایکندی در برابر این بیماری ساری و ویروسی معافیت حاصل نمودند. روز ملی واکسین کودکان زیر پنج سال را تحت پوشش قرار داده و چهار بار در سال؛ دوبرار در بهار و دو بار در خزان براه انداخته می شود.

آموزش های بیماریهای زنان و زایمان برای داکتران زن در ولایت ننگرهار

17 داکتر زن از شفاخانه های ولایت ننگرهار در حال حاضر در یک دوره آموزشی دو هفته ای در مورد بیماریهای زنان و مراقبت های زایمان که با کمک یونیسیف برگزار می شود شرکت می کنند. این دوره توسط مربیانی از وزارت صحت عامه در شفاخانه عمومی ننگرهار با هدف ارتقا دانش و مهارت های داکتران و قابله ها در مدیریت واقعات عاجل زایمان برگزار می گردد. سه نمونه از چنین دوره هایی برای سال 2008 برنامه ریزی شده است.

اجرای تئاتر در مورد عدالت انتقالی

کمیسسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، موسسه خدمات انکشافی المان و یوناما افتخار دارند از همه شما بخواهد تا برای اجرای تئاتر فردا، سه شنبه برابر با 22 اپریل، ساعت 1.30 بعد از ظهر در مرکز فرهنگی روسیه حضور یابید. عنوان این نمایشنامه "الف خ- 5787" می باشد و در مورد درگیری، خشونت، آسیب و پروسه درمان مردمی است که با گذشته خود کنار می آیند. شما می توانید دعوت نامه را از میز کناری به دست آورید.

شیگيرو اویاگی، یونسکو

تشکر بسیار زیاد نیلاب. امروز نخستین روز هفته عمل جهانی برای تعلیم است که طی این هفته تمام کشور های جهان یکبار دیگر تعهد شانرا در راستای تحقق کلیه اهداف تعلیمی الی سال 2015 ابراز میدارند. "تعلیم با کیفیت برای همه: پایان فوری محرومیت" شعار هفته عمل جهانی امسال می باشد. تعلیم برای همه به معنای تامین دسترسی برای همه اطفال به تعلیمات ابتدائی و باکیفیت میباشد. این نیازمند ایجاد یک محیطی در مکاتب و برنامه های تعلیمات ابتدایی است که اطفال در آن هم توانائی آموزش را داشته و هم برای آن توانمند گردند. چنین محیطی باید پذیرای همه اطفال بوده، موثر، دوستانه و خوشایند، سالم و امن و حساس و آگاه به

مساله جنسیت باشد. اصل آموزش فراگیر در کنفرانس جهانی در مورد نیازمندیهای خاص تعلیمی (اعلامیه سال 1994 سالاماناکا) اتخاذ شد و یکبار دیگر در اجلاس جهانی تعلیمی (داکار، سنیکال، 2000) تصریح شد. در سال 2000، یعنی هشت سال قبل در داکار، سنیکال، حکومت و جامعه جهانی متعهد گردیدند تا شش هدف تعلیم برای همه را الی سال 2015 که روی مراقبت و تعلیمات در طفولیت، تعلیمات ابتدائی جهانی، نیازمندیهای آموزشی جوانان و نوجوانان، سواد آموزی، برابری و تساوی جنسیت و تعلیمات با کیفیت تمرکز مینماید تحقق ببخشند. ماموریت یونسکو بعنوان اداره رهبری کننده نهضت تعلیم برای همه، مشترکاً با سایر ادارات ملل متحد و شرکای انکشافی وظیفه دارد تا از تحقق تعلیم بمثابه یک حق اساسی بشری، بهبود کیفیت تعلیمی، تشویق تحقیق، خلاقیت و پالیسی مفاهمه، بخصوص در کشور های در حال انکشاف، حمایت نماید.

علی الرغم تعهد قوی جامعه جهانی در عرصه معارف هنوز هم ما به چالش های زیادی مواجه هستیم. مطابق به گزارش سال 2008 نظارت جهانی تعلیم برای همه که در ماه نومبر سال گذشته به نشر رسید، تاهنوز هم به تعداد 72 میلیون طفل در سراسر جهان شامل مکتب نگردیده اند. در افغانستان، باوجود پیشرفت در روند ثبت نام اطفال به مکاتب، طی دو سال گذشته تخمیناً نصف اطفال واجد شرایط که اکثریت آنان را دختران، اطفال گروه های قومی، اطفال کوچی، اطفال معیوب- معلول و اطفالی که در ساحات دوردست زنده گی مینمودند تشکیل میداد خارج از مکتب باقی مانده اند. فقر و در حاشیه قرار گرفتن از جمله عوامل عمده عدم شمولیت در مکاتب اند.

حق تعلیم برای همه اطفال افغانستان بشمول دختران، اطفال معیوب و کوچی در استراتژی انکشاف ملی تعلیمی که از سوی وزارت معارف به همکاری اداره یونسکو تهیه گردید گنجانیده شده است. فعالیت های تعلیمی اداره یونسکو روی فراهم نمودن کمک به وزارت معارف افغانستان جهت تقویت ظرفیت ها با در نظر داشت تسریع روند تحقق اولویت ها و اهداف تعلیمی که در استراتژی ملی تعلیمی و اهداف جهانی تعلیمی تعیین گردیده متمرکز است.

اداره یونسکو در چوکات پالیسی خود از تامین حق تعلیم و تساوی جنسیت در تمامی نظام تعلیمی حمایت مینماید. اداره یونسکو با همکاری نزدیک ادارات ملل متحد، بخصوص یونیسف یک تعداد زیادی از شرکای تعلیمی را جهت حمایت از نیاز برای تعلیم فراگیر در افغانستان فراهم میآورد. اداره یونسکو وزارت معارف را در راستای انکشاف پالیسی ها برای تعلیم فراگیر و تهیه مواد برای معلمین و کارمندان وزارت معارف همکاری مینماید. اداره یونسکو یک بسته مواد برای محیط دوستانه آموزش فراگیر را که یک طرح و روش جدید در کشور است ایجاد نموده است. این بسته مواد به همکاری اداره یونیسف به زبان های دری و پشتو در طی ماه آینده به چاپ خواهد رسید که از طریق برنامه های آموزشی در کابل به دسترس معلمین و کارمندان وزارت معارف قرار داده میشود و در مکاتب آزمایشی فراگیر از آن به طور قابل ملاحظه استفاده خواهد شد.

یونسکو وزارت معارف را در انکشاف نصاب جدید و کتب درسی برای دوره متوسطه و معارف اسلامی کمک نموده است. این کتب درسی تاثیر مثبت بالای آموزش شاگردان داشته و میتواند تاثیرات سوء اجتماعی اقتصادی را خنثی سازد. کیفیت کتب درسی و مواد آموزشی موضوع مهم در داشتن یک سیستم آموزش فراگیر و ارتقاع محیط آموزشی دوستانه میباشد.

به منظور کمک به هدف 50 فیصد کاهش بی سوادی الی سال 2015، دفتر یونسکو نیز وزارت معارف را از طریق برنامه ارتقای سواد آموزی در افغانستان که از طرف دولت جاپان حمایت می‌گردد و در وزارت معارف تطبیق خواهد گردید کمک میکند. هدف برنامه عبارت از فراهم آوری فرصت سواد آموزی برای 300,000 افراد بی سواد در 9 ولایت منتخب در چهار سال آینده میباشد. این برای ما یک کار مشکل میباشد و ما به کمک دفاتر دیگر ملل متحد که در راستای تعلیم و تربیه کار مینمایند ضرورت خواهیم داشت. این برنامه در چهارچوب ابتکار سواد آموزی برای توانمند سازی انکشاف میابد که رسماً منحصیث چهارچوب ملی سواد آموزی در افغانستان تدوین گردیده است و یک خط مشی را برای همه شرکای سواد آموزی جهت پلان گذاری و تطبیق فعالیت های مربوطه در یک روش هماهنگ شده و بطور جمعی رسیدن به اهداف سواد آموزی که در پلان استراتیژی ملی تعلیم و تربیه و اهداف تعلیم و تربیه برای همه قرار دارد، ارایه میدارد. شما میدانید که سواد آموزی یکی از بزرگترین چالش های این کشور به شمار میرود. ما تا حال 11 میلیون افراد بی سواد خاصاً در ساحات روستایی داریم. این برنامه در رسیدگی به نیازمندیهای عمده این افراد کمک خواهد کرد. سرانجام، می‌خواهم مسایل ذیل را ارایه بدارم: منحصیث ادارات ملل متحد، نقش ماه اصلاح هماهنگی در سکتور تعلیمی افغانستان و کمک به تعلیم و تربیه مناسب برای همه میباشد. این هم مهم است تا افغانستان را به آندای جهانی تعلیم و تربیه پیوند بدهیم. در این مورد، کنفرانس بین المللی بعدی روی موضوع تعلیم و تربیه که توسط اداره بین المللی تعلیم و تربیه و یونسکو در ماه نومبر 2008 تنظیم گردیده است بالای موضوع (آموزش فراگیر) راه آینده متمرکز خواهد بود و یک فرصت خواهد بود تا پیشرفت های را که تا اکنون در افغانستان به عمل آمده است شریک ساخته و از تجربه کشور های دیگر به منظور پایان دادن محرومیت مستفید گردیم.

کترین ملینگ، یونسف

خانم ها و آقایان شامل در مطبوعات، همکاران عزیز: یک ماه قبل ما شاهد آغاز سال تعلیمی جدید در افغانستان بودیم. ما همه میدانیم که نیم نفوس این کشور زیر سن 18 قرار دارند و همچنان میدانیم که افغانستان بلند ترین تعداد کودکان در سن مکتب (7 الی 18) را در جهان دارد. تقریباً از هر 5 افغان 1 نفر طفل در سن مکتب ابتداییه میباشد.

خوشحال هستیم که یک ماه قبل شاهد بازگشت 6.2 میلیون اطفال به مکاتب بودیم. بعضی آنها برای اولین بار به مکاتب میروند که هم برای فامیل های شان و هم برای ما مایه خوشی است. با این پیشرفت ها، چرا ما باید هفته جهانی عمل را در افغانستان تجلیل نماییم.

از آنجاییکه نصف تمام نفوس این کشور زیر سن 18 سال قرار دارند، و اگر 6.2 میلیون شاگرد به مکتب بروند، پس واضح است که هنوز هم تعداد زیاد این اطفال به مکتب دسترسی ندارند. این به این معنی است که حکومت، شرکای بخش آموزش مانند ملل متحد، صندوق وجهی اطفال ملل متحد (یونیسف) و یونیسکو و دیگر شرکا در این بخش باید کار های زیادی انجام بدهند. و همچنان، شما نمایندگان رسانه های گروهی نیز باید در این قسمت تلاش های زیادی بخرچ بدهید تا اینکه برای این اطفال زمینه های آموزش و تعلیم فراهم ساخته شود و آنها به نوبه خود به حقوق شان دسترسی داشته باشند.

با وجود پیشرفت ها، یک تعداد زیاد اطفال هنوز هم به مکتب نمی روند. اما سوال این است که این اطفال کی ها اند؟ اجازه بدهید که در اینجا این مطلب را خلاصه کرده و این اطفال را زیر شش گتگوری قرار بدهم: کتگوری اول اطفال کارگر هستند. ما معمولاً در مورد کار اطفال، یا اگر مشخصاً بگوییم کار انتقاعی اطفال صحبت کرده ایم. متأسفانه، هنوز هم یک سوم اطفال در سنین رفتن به مکتب به نحوی در کار اطفال در این کشور گرفتار اند. البته بخاطر سطح پائین فقر در کشور، این تعجب آور نیست، و همچنان بخاطر اینکه تعامل در این مورد طوری بوده است که بصورت عموم در فامیل ها به اطفال به دیده نان آوران نگریسته میشود. کتگوری دوم ای که من میخواهم در مورد شان صحبت کنم عبارت از اطفال روی سرک است. ما همه در اطراف و اکناف شهر اطفال را روی جاده های شهر می بینیم و شاید بخود بگوییم که اینها باید اینجا در روی جاده نباشند و باید به مکتب بروند. آخرین آمار حاکی از این است که تنها در شهر کابل ما، متأسفانه، در حدود 38000 طفل روی سرک داریم که باید در این مرحله سنی در مکتب باشند. این البته از تحقیقات است که ما توسط دو موسسه غیر دولتی، به نام های تیری دیس هومز و آشیانه در سال 2002 انجام داده ایم و به این اساس معلومات ما یک اندازه قدیمی است و ما امیدوار هستیم که به زودی معلومات و آمار تازه را در این قسمت بدست بیاوریم، بخاطر اینکه هر وقتیکه ما به شهر می رویم خوف از این داریم که شاید حالا تعداد اطفال روی سرک بیشتر از آنچه باشد که در اینجا از آن ذکر شد. بهر صورت، صرف نظر از اینکه این آمار چگونه است، همه میدانیم که اینگونه اطفال وجود دارد و وظیفه ما هم این است که باید آنها را به مکتب برگردانیم. البته کار های ما در این قسمت باید سازنده باشد، بخاطر اینکه این اطفال برای این در سرک ها هستند که فامیل های خود را کمک کنند و این ها در واقع نان آوران فامیل های خود اند. ما در این قسمت میخواهم که از کار موسسات غیر دولتی ای که تلاش دارند اقدامات را برای پیدا کردن راه های بدیل روی دست گرفته و کوشش می کنند که به این اطفال زمینه های آموزشی فراهم کنند، تحسین و تقدیر می کنیم و ما به همکاری نزدیک خود با این موسسات ادامه خواهیم داد. تعلیم اطفال برای فامیل ها بهترین استراتژی است تا به فقر پایان بدهند. اگر آنها اطفال خود را به مکتب نفرستند، در واقع فقر را به نسل بعدی شان نیز انتقال داده اند.

ما در داخل ملل متحد و بین شرکای آموزشی خود به این باور هستیم که بهترین واکسین ضد فقر ای که ما داریم عبارت از تعلیم است. یک طفل آموزش ندیده دارای فرصت های کمتر در حین جوانی بوده و بسیار احتمال دارد که در پیری در فقر بسر برد و این فقر را نیز به بازماندگان و اولاد های خود به میراث میگذارد. بناءً یونیسف و تمام شرکای بخش تعلیم و تربیه در این کشور تلاش دارند تا این دور باطل انتقال فقر از یک نسل به نسل دیگر را بشکنند. فراهم نمودن فرصت به فامیل ها تا اینکه اطفال خود را به مکاتب بفرستند در حقیقت فراهم کردن فرصت به فامیل ها است تا اطفال خود را به وسایل ی مجهز بسازند که در آینده به فقر خود پایان بدهند.

گروه سوم اطفال محروم عبارت از آن اطفال اند که قانون را نقض کرده اند. اکثر شان در مراکز اصلاحی و تادیبی و بعضی شان در محابس و بندی خانه ها قرار دارند در قید درآوردن از هر نوع ای که باشد هیچ نوع راه حل را برای اطفال بوجود نخواهد آورد. بلکه برنامه های مختلفه و یا کار های اجتماعی اینها را قادر خواهد ساخت تا در مجتمعات باقی مانده و در مجتمع توانبخش شده باشند.

شبکه های ولایتی حفاظت از اطفال که مرکب از دولت و دیگر شرکای آن می باشد، کارکنان اجتماعی را بخاطر ایجاد اقدامات مفصل جهت حفاظت متخلفین نوجوان با مشارکت قوی تر خانواده ها و اجتماع، آموزش می دهد.

یک گروه دیگر کودکان که از تعلیم محروم شده اند، کودکانی اند که با مادران شان در زندان زندگی می کنند. کودکان معیوب نیز بخاطر محرومیت از درس رنج می برند. در حال حاضر در شهر کابل ده مکتب در این پروژه آزمایشی سهم دارند تا اطمینان دهند که کودکان معیوب نیز می تواند به معارف دسترسی داشته باشند. و بلاخره گروه دیگری را که می خواستم بگویم، دختران هستند. تا هنوز به تعداد 1.2 میلیون دختر در سنین دوره مکتب به مکاتب دسترسی ندارند. فکر می کنم، من و شما کارکنان رسانه ها باید نقشی را در اینجا ایفا نمائیم. در بعضی مناطق مکاتبی وجود ندارد، اما حتی اگر مکتب هم می بود، باز کسانی هستند که نمی توانند از این امکانات مستفید شوند. برای تضمین اینکه تمامی شرایط جهت شمولیت دختران در مکاتب وجود دارد، باید کار های زیادی را انجام داد.

عواقب وضعیت فعلی، میزان بسیار بالای بیسوادی در میان زنان کشور است و ما عواقب آن را هم در عرصه صحت و هم در عرصه اقتصاد متوجه هستیم. همچنان اثرات بیسوادی در حفظ خانواده و تحصیلات نسل بعدی بسیار زیاد است. پس یونیسف برای کمک به این وضعیت چی می کند؟ دوستان من از سازمان یونسکو به پلان ملی استراتژیکی وزارت معارف اشاره کردند که یک پلان مفصل است و ما بخاطر حمایت از این پلان با شرکای خویش در حال فعالیت هستیم. از جمله فعالیت های این پلان که در همکاری با یونسکو و دیگر شرکا توسط یونیسف حمایت می شود، اعمار مکاتب میباشد که بسیار اهمیت دارد، زیرا تا هنوز مناطق زیادی هست که در آنجا مکاتب، بخصوص برای دختران، وجود ندارد، آموزش معلمین، بخصوص معلمین زن، تأمین مواد تعلیمی و تدریسی، صحبت با بزرگان اجتماعی، با بزرگان دینی و گفتگو با خانواده ها برای اولویت دادن به معارف. اما از پدیده جدیدی که اخیراً بوجود آمده که حمله به مکاتب است، نیز خبر دارید. ما از وزارت معارف حمایت می کنیم تا با اجتماعات جهت یافتن راه حل برای حفاظت از مکاتب گفتگو کند. در سال 2007، ما بودجه یی برای معارف داشتیم که حدود 25 میلیون دالر بود و امسال یعنی سال 2008، حمایت ما از دولت برای بخش معارف 27 میلیون دالر است.

من با استفاده از این فرصت از تمامی تمویل کنندگان تشکر می کنم که با کمک شان ارایه حمایت برای رفع خلاء های محرومیت از معارف در این کشور را ممکن ساختند.

سوالات و جوابات

تلویزیون تمدن: این واقعیت دارد که بیش از 6 میلیون کودک طی سالهای گذشته شامل مکتب شده اند، اما از نظر کیفیت معارف باید گفت که نیم این جمعیت در مکاتبی درس می خوانند که در آنجا مواد درسی وجود ندارد. ستراتیژی معارف جهت بهبود کیفیت تعلیم چیست؟ دوم، هفته گذشته یک بنیاد زنان افغان گزارشی را در مورد آزار جنسی کودکان ارایه نمود. می خواستم بدانم که آیا یونیسف در این مورد تحقیق کرده است یا خیر؟

یونیسف: در پاسخ به سوال اول شما می‌خواهم واضح بگویم که ستراتیژی برای بهبود کیفیت معارف یک ستراتیژی افغانی است. یونیسف و دیگر شرکای آن در این کشور بخاطر حمایت از این ستراتیژی از طریق تأمین کمک‌تخنیکی، حمایت مالی و غیره هستند. یک ستراتیژی پنج‌ساله توسط دولت تهیه شده که از سوی یونسکو که یک سازمان پیشگام ملل متحد در تأمین کمک‌تخنیکی برای هر وزارت است، حمایت می‌شود. ما همه در این پلان سهم داشته‌ و از آن حمایت می‌کنیم. پلان متذکره بصورت واضح نشان می‌دهد که چگونه ما می‌خواهیم مسئله دسترسی به معارف و کیفیت آن را موازی با اهداف انکشافی هزاره مشخص نماییم. آموزش معلمین نیز یک زمینه دیگر است. این واقعیت که معلمین خوب انتخاب و آموزش داده شوند، بسیار مهم است. نصاب درسی نیز مهم است. یک نصاب درسی که نه فقط از نظر تئوری خواندن، نوشتن و آموختن ریاضی را به کودکان آموزش دهد بلکه طوری باشد که چیزی را که در معارف بنام مهارت‌های زندگی می‌نامیم به شاگردان ارایه دهد، تا آنها بتوانند خودکفا باشند، و اگر به پلان ستراتیژیک بنگرید، در آنجا اقداماتی وجود دارد که می‌تواند این مهارت‌های زندگی را تأمین نماید.

یونسکو: فقط چند کلمه اضافی به گفته‌های کاترین، در مورد کیفیت معارف می‌گویم. کیفیت معارف یک نگرانی بسیار بزرگ برای همه ماست. طبعاً وزارت معارف بطور کامل میدانند که اگر نتواند آموزش با کیفیت ارایه دهد، در آنصورت محرومیت‌هایی را ایجاد می‌کند. پایداری و حفظ علاقمندی کودک به تحصیل بسیار مهم است. این مسئله در نصاب درسی جدید تعلیمات متوسطه و معارف اسلامی بخوبی منعکس شده. ترجمه این نصاب به کتب درسی باز هم یک مسئله بسیار مهم تخنیکی شمرده می‌شود. زیرا نوشتن متن یک نوع مجموعه برای کودکان جهت درک مسایل مختلف است. اگر متن بصورت درست نوشته نشده باشد، مانع علاقمندی کودکان در رفتن به مکتب می‌شود، پس بنابراین معارف با کیفیت بسیار مهم است و یونیسف و یونسکو همراه با وزارت معارف تلاش می‌ورزند تا کیفیت آموزش را بهتر بسازند، بخصوص در نصاب کتب درسی و همچنان تجهیزات و وسایل آموزشی. ما این تلاش را بصورت جدی ادامه می‌دهیم، زیرا کیفیت و دسترسی باید با هم همگام بروند. اگر فقط دسترسی فراهم گردد، در آنصورت آموزش واقعی برای همه فراهم نمی‌شود.

یونیسف: بخش دوم سوال شما به حفاظت کودکان ارتباط داشت، و من می‌خواهم شما را به چیزی که قبلاً در مورد شبکه حفاظت از کودکان گفتیم ارجاع سازم و همچنان به کاری که با وزارت عدلیه، وزارت امور اجتماعی، پولیس و تمامی کسانی که در فعالیت‌های حفاظت از کودکان در این کشور سهیم‌اند، شما را معطوف بدارم. ما همه باور داریم که راه حل با خانواده‌ها و جوامع است و ما به ارایه حمایت به آنها نیاز داریم. اول ما باید ابزار لازم برای جلوگیری از وضعیتی که در آن کودکان خود را در تقابل با قانون می‌یابند، در اختیار خانواده‌ها بگذاریم و در ضمن همه ما باید قانون را رعایت کنیم. اگر عمل درست را برای کودکان انجام ندهیم، در آنصورت کودکان مسئول شمرده نمی‌شوند. ما در داخل شبکه حفاظت از کودکان، مسئله آزار و اذیت را مشخص می‌کنیم. اول تر از همه مردم باید این مسئله را بدانند و کار اساسی برای درک اینکه چه چیز عقب این مسئله نهفته و واقعیت آن چیست، را انجام دهند. آزار و اذیت جنسی کودکان غیر قابل

قبول است. فکر می‌کنم که به عنوان یک مادر، پدر و خواهر همه شما با این مسئله موافق هستید. من این مسئله را بصورت عمومی مشخص می‌سازم، زیرا از جزئیات گزارش در این مورد اطلاع ندارم.

ایرنا: شما در گفته‌های تان به رابطه میان فقر و محرومیت از آموزش اشاره کردید و گفتید که محرومیت نباید از یک نسل به نسل دیگر منتقل شود. چگونه کاهش فقر می‌تواند باعث کاهش محرومیت گردد؟

یونیسف: این یک عرصه بسیار وسیع است. ما به این مسئله متمرکز هستیم که چگونه آموزش می‌تواند از طریق مجوز ساختن کودکان و ارایه فرصت برای والدین جهت انتقال مهارت‌های که می‌تواند کودکان را خود کفا سازد، در کاهش فقر سهم داشته باشد. زیرا اگر آنها درس بخوانند و بتوانند تمامی فرصت‌ها را به مثابه یک شهروند آینده کشف کنند، در آنصورت می‌توانند در اقتصاد این کشور به مثابه بزرگسالان سهم بگیرند.

یونسکو: رابطه میان آموزش و کاهش فقر یک مسئله است که پاسخ به آن دشوار است. من هیچگاه شاهد این گونه کار تحقیقی میان رشد آموزش و کاهش فقر نبوده‌ام. برای سرمایه‌گذاری دراز مدت ما باید در آموزش برای کودکان سرمایه‌گذاری کنیم، و برای کوتاه مدت ما باید در مهارت‌ها بالای والدین آنها سرمایه‌گذاری کنیم، تا بتوانند بیشتر متکی به خود باشند و بیشتر طرفدار رفتن کودکان‌شان به مکتب باشند. با اینکه هیچ رابطه واضح میان آموزش و کاهش فقر در نزد ما وجود ندارد، اما آموزش قطعاً در دراز مدت و هم در کوتاه مدت بهترین سرمایه‌گذاری برای کاهش فقر در این کشور شمرده می‌شود.

تلویزیون صبا: طوریکه شما میدانید مهاجرین به افغانستان عودت می‌کنند و اما بعضی از اطفال مهاجرین ایکه سال گذشته عودت کردند، به مکتب رفته نمی‌توانند. مشکل دیگری نیز در این قسمت وجود دارد و آن عبارت از سن بلند این اطفال است که به این اساس آنها به مکتب رفته نمی‌توانند. آیا شما کدام برنامه‌ی خاص برای اینها دارید؟

یونیسف: طوریکه شما میدانید، ملل متحد کمیساری ویژه دارد که با مسایل پناهندگان می‌پردازد و ما هم از نزدیک با کمیساری عالی ملل متحد در امور پناهندگان کار می‌کنیم تا مطمئن شویم که اطفال واجد مکتب به مکتب بروند. مسئله سن واقعاً یک مشکل است. اما به نظر من اطفال در هر سن ایکه قرار داشته باشند می‌توانند که به مکتب بروند و بیاموزند. باید سن بلند اطفال دلیل دیگر برای محروم ساختن اطفال از رفتن به مکتب نباشد.

یونسکو: شما یک مسئله جالب را در قسمت مکاتب مطرح کردید. برای اطفال ایکه در سن بالا تر قرار دارند، نمایندگی‌های مختلف ملل متحد تلاش دارند تا یک رویکرد انعطاف پذیر را تشکیل بدهند و از آن طریق متعلمین را بنا بر نیازمندی و ضرورت‌شان جذب کنند. مکاتب به سطح محل و مراکز آموزشی محلی

می تواند که برنامه های که قابلیت بیشتر انعطاف پذیری را داشته باشند برای عودت کنندگان و برای اطفال در سنین بلند تر فراهم کنند.

بی بی سی: شما در مورد محرومیت و تعداد اطفال که به تعلیم و تربیه دسترسی ندارند صحبت نمودید. از نظر شما، عمده ترین چالش در ارتباط به دسترسی تعلیم و تربیه برای کودکان چی میباشد؟

یونیسف: دلایل و چالش های زیاد وجود دارد. افغانستان و دیگر کشورهای پیشرفته با مشکلات مشابه مواجهه میباشند و ما در این راستا به مشکلات زیاد مواجهه میباشیم. ما تا حال کمبود مکاتب داریم. من تعداد دقیق را ندارم و اگر شما به پلان ستراتیژی بنگرید آنرا در خواهید یافت. ما کمبود استادان داریم. اگر ما آنرا با دختران ارتباط بدهیم، با کمبود استادان اناث هم مواجه هستیم و اگر شما استادان اناث داشته باشید میتوانید دختران بیشتر را به رفتن به مکاتب تشویق نمایید. ما کمبود مواد درسی داریم و ما باید روی کیفیت تعلیم و تربیه کار نماییم. این همه چالش ها هستند. امنیت در برخی نقاط کشور یک چالش میباشد طوری که بعضی مکاتب بدلیل بی امنیتی مسدود اند. ما با دولت افغانستان جهت یافتن یک راهی حل در حدود اجتماع کار مینماییم. اجتماعات میدانند تا چطور مکاتب را حفاظت نمایند و باید کمک های لازم را برای شان فراهم آوریم. ای کاش میتوانستیم بگویم که یک مشکل وجود دارد اما نمیتوانم بگویم. همچنان موضوع اولویت دهی وجود دارد مانند تشویق والدین تا کودکان شان را به مکاتب بفرستند. امکان دارد برای بعضی والدین که با مشکلات فراوان در گیر هستند فرستادن کودکان شان به مکتب در اولویت شان نباشد. اما اینکه 6.2 میلیون اطفال به مکاتب میروند یک واقعیت چشمگیر میباشد. سال 2002 را برای بازگشت 1.2 میلیون اطفال به مکاتب تجلیل نمودیم و امروز میبینیم که 6.2 میلیون به مکاتب میروند. امیدوار هستیم که این رقم در سال آینده افزایش یابد.

یونسکو: من با کترین موافق هستم. سهم اجتماعات، والدین و در کل جامعه در تعلیم و تربیه یک چیز ضروری میباشد به این معنی که ما خلا های بسیار در بخش های مالی، منابع بشری، و دسترسی به تعلیم داریم. اگر ما صرفاً فعالیت های خود را به ترویج تعلیم و تربیه رسمی محدود نماییم و اگر از محدودیت تعلیم و تربیه رسمی از نظر منطقه آگاهی نداشته باشیم، ما نمیتوانیم تعلیم و تربیه را برای همه در این کشور ترویج نماییم. بناً ما به سهم اجتماع، والدین، جامعه در کل به مداخله تعلیمی نیاز داریم. این یک موضوع مهم است که بسیاری بطور کامل از این مسله آگاهی ندارند. یونسکو و یونیسف سعی دارند تا این نظر را نه تنها برای شمولیت کودکان بلکه شمولیت والدین، شمولیت اجتماع و شمولیت جامعه ارتقاع دهیم و به اینطور میتوانیم به ارزش کم محدوده تعلیم و تربیه را برای همه در کشور ارتقاع دهیم.

تشکر از همه شما